

PROLOGVS AEGIL
ABBATIS DE VITA STURMI
PRIMI ABBATIS ET FVNDATA-
TORIS FVLDEN-
SIS
COENOBII,

Sfiduè & amore diuino accensam, & sancto indefinenter studio repletam, O Virgo Angildruth, semper agnoui. Idcirco petitionibus tuis parui. Poscebas enim, vt initia & vitam sancti ac venerabilis Abbatis Sturmi tibi exponerem; ac primordia monasterij sancti Saluatoris, quod ab eo fundatum atque constitutum est; quodque alio nomine appellatur Fulda; conscriberem: Causas quoque eiusdem Coenobij conijcerem, & sincere narrarem. Feci secundum paruitatem ingenij mei, quod postulasti; & quemadmodum à viris satis fidelibus; immo vasis Christi; illius viri principia & conuersationem; & fundamenta prædicti Monasterij agnoui, huic vt potui libello ingessi: nec non & earum rerum diuersitates, quas istius sæculi cursus indefinenter patitur, sicut ipsorum relatu, vel meo obtutu, expertus sum, similiter inserui. Nam & ego Ægil in discipulatu illius plus quam XX. annos conuersatus eram, & sub ipsius

Ægil discipulus S. Sturmionis 20. ANNIS.

DE SANCTO

Cœnobij disciplina ab infantia, vsque in hanc æta-
tem, nutritus & eruditus sum. Quapropter nonnul-
la eorum, quæ scripsi, vidisse me testatus sum. En
habet, quod poscebas, putatium, nomini tuo di-
catum, tibi que tuendum derelictum. Tu inuido-
rum maledictis responde; tu me magis beniuolum,
quam præsumptuosum, defende; tu me apud
Christum verum sponsum tuum, sanctis
orationibus tuis sus-
tenta.

IN-